

Sygn. akt: XU-162/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 18 marca 2014r. we W.

sprawy z odwołania **H. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 20 grudnia 2012r. znak: (...). (...)

w sprawie **H. S.**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

1. oddała odwołanie.
2. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt X U 162/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca H. S. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) z dnia 20 grudnia 2013r., który uchylił orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 02 października 2012r. i zaliczył wnioskodawcę do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim od dzieciństwa do 31 grudnia 2014r., ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od października 1997r., symbol przyczyny niepełnosprawności 01-U i 05 – R.

We wniesionym od tego orzeczenia odwołaniu wnioskodawca wnosił o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i ponowną ocenę stanu zdrowia dla celów ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i orzeczenie, stopnia umiarkowanego na stałe. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że stopień umiarkowany pozwoli mu podjąć zatrudnienie w zakładzie pracy chronionej.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca H. S. ur. (...), w dniu 21 sierpnia 2012r. wystąpił do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności dla celów odpowiedniego zatrudnienia i korzystania z dodatkowego urlopu wypoczynkowego. W dniu 02 października 2012r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. odmówił wydania

orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, gdyż wnioskodawca posiada ważne, wydane na stałe orzeczenie zaliczające go do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, a stan zdrowia wnioskodawcy nie wskazuje na jego pogorszenie. Wnioskodawca zdolny jest do podjęcia pracy na otwartym rynku pracy i nie spełnia kryteriów uznania wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawca nie zgodził się i wniósł odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w woj. (...). Na skutek wniesionego odwołania Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na posiedzeniu w dniu 02 marca 2013r. orzeczenie (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. uchylił w całości i orzekł o zaliczeniu wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim od października 1997r. do 31 grudnia 2014r., symbol przyczyny niepełnosprawności 01 – U i 05-R, niepełnosprawność datuje się dzieciństwa.

Dowód: akta WZON. (...)

Postanowieniem z 23 kwietnia 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego psychiatry i lekarza medycyny pracy na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca H. S. może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r., Nr 127, poz.721 oraz § 3 pkt 2 rozp. (...) z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328.

W wydanej w dniu 17 czerwca 2013r. opinii biegły sądowy psychiatra rozpoznał u wnioskodawcy upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, organiczne zaburzenia osobowości i wydał opinię, że wnioskodawca, nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym.

Dowód: opinia biegłego sądowego z dnia 17.06.2013r. - k. 18 akt.

W wydanej w dniu 21 października 2013r. opinii biegły sądowy lekarz medycyny pracy rozpoznał u wnioskodawcy min. przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego z powodu zmian zwyrodnieniowych, niedowidzenie oka lewego i wydał opinię, że wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Zdaniem biegłego sądowego stan zdrowia wnioskodawcy wykazuje niewielkie ograniczenie w funkcjonowaniu społecznym i nie powoduje niezdolności do pracy, a jedynie obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu ze zdolnością jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną.

Dowód: opinia biegłego sądowego lekarza medycyny pracy z dnia 21.10.2013r. – k. 28 - 29 as.

Z wydanymi w sprawie opiniami zgodził się wnioskodawca, ale wniósł o ustalenie aktualnego stopnia niepełnosprawności na stałe.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanych opinii w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – t.j. Dz.U. z 2011r., Nr 127, poz.721, niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak zgodnie z ust. 1 do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Stosownie do ust.4 art.4 cyt. ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspakajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydane zostały w sprawie opinie biegłego sądowego psychiatry i lekarza medycyny pracy. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Wnioskodawca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, a orzeczenie (...) z dnia 20 grudnia 2013r. jest zasadne. Zdaniem biegłych sądowych aktualnie w stanie zdrowia wnioskodawcy nie stwierdza się tak znacznego naruszenia sprawności organizmu, które skutkowałoby niezdolnością do wykonywania pracy zarobkowej, bądź zdolnością do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej.

Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydane w sprawie opinie za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomowi wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne w zasadzie nie podważane przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawca nie spełnia więc kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze treść opinii wydanych przez biegłych sądowych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Wydający w sprawie opinię biegli sądowi uznali orzeczenie (...) z dnia 20 grudnia 2012r. za prawidłowe w zakresie, w jakim wnioskodawca został zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim do dnia 31 grudnia 2014r. Brak więc, było podstaw do orzeczenia u wnioskodawcy lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe.

W związku z tym odwołanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak w pkt I orzeczenia.

O kosztach w pkt II orzeczono na podstawie art. 102 kpc.